

Kunszabó Ferenc

(Nyírpazony, 1932. február 6.)

Egy Nyírpazonyhoz tartozó tanyán látta meg a napvilágot, de Nyírbátort vallotta igazán szülőhelyének. Négy éves koráig is két helyen laktak, majd a Nyírbéltek melletti Nagyaszos pusztára, s végül nyolc éves korában Nyírbátorba költöztek.

„Előző lakhelyeimről is őrzök emlékeket, szépeket meg csúnyákat, szóval olyanokat, melyek múlhatatlanul karcolódnak a lélekbe miért Bátort érzem hát szülőhelyemnek szűkebb hazámon, a nyíri vidéken belül? írja Bátor című művének bevezetőjében. Majd a könyv epilógusában válaszol is a feltett kérdésre: „Nekem már holtig tartó szerelmem Bátor, mert itt cseperedtem gyermekből ifjúvá, itt éltem át sorsunk nagy fordulóját. Ezért tértem vissza hozzá, s kínlódom évek óta a megírásával.”

Az elemi iskola után napszámos volt, majd titkár ifjúsági szervezetekben. 1951-ben szakérettségi vizsgát tett, 1955-ben orosz szakos tanári oklevelet szerzett. 1956-ban a Somogyi Néplap munkatársa volt. A forradalomban való részvételéért öt évi börtönre ítélték. Kiszabadulása után a Ganz Hajógyárban dolgozott. Két évvel később egy akadémiai szociológiai kutatócsoport tagja, 1976-tól az OSZK főmunkatársa lett. 1992 óta a Hunnia című folyóirat főszerkesztője.

Művei: A hegy alatt (riportregény), 1968; Sárköz (szociográfia), 1972; Árnyék

nélkül (kisregény), 1979; És ég az oltár (esszé), 1983; Nevelő idő (esszé), 1984; Bátor, 1987.

Irodalom:

Lázár István: Vállalkozások értelme. Ij Írás. 1972.

Tüskés Tibor: Valóságközelben. Forrás. 1981.

Hankiss Elemér: Gondolkodó szociográfia. Kortárs, 1983.

Reszler Gábor: Kunszabó Ferenc. In: Szülőhelyük Szabolcs-Szatmár. Nyíregyháza, 1985.

Futaky László: Bátor szociográfiája. Pedagógiai Műhely, 1988. 2.

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, II. Ajaktól Zsurkig Nyíregyháza : Jóna Múz. 1996./